

Juda z Kariotu

Poesie | 8.6.2015 @ 16.18

Hoř, ohýnku, hoř,
neboť setmívá se.
Lesem žene zlaté prase,
za ním mladý fořt.

Má on tajnou skrýš
kdesi v Kariotu,
cesta tam je odtud potud,
cesta nazpět kříž.

Jsem to já, svůj brach.
Co je s námi, Judo?
Také ty proklínáš bludnou
stopu v houštinách?

Síra v sklepe dští,
na vše svaté plivni.
V echu čistě reflektivním
všechno zesvětští.

Čuník utíká,
Juda hrozně kvačí,
kdyby si jen radši
shonu odvykal.

Je mu těžko žít.
Je jak pohřben v zemi,
slepý, hrbatý a němý,
dokonale skryt.

Juda plival krev,
když Ježíš krev potil,
a noc se vlila do chvil
smíchu, lží a dřev.

<https://selah.diet/poesie/juda-z-kariotu/>